

במדיוה

נוער

יום החולצות הירוקות

6000 חולצות ירוקות פלשו בשבוע ש" עבר לאיצטדיון רמת-גן. לובשיהן הניפו דגלים צהובים שחץ וקשת משורטטים באחד מפינותיהם, הקימו מדורות ושרו עשרות שירים, הדליקו עשרות מדורות ושרו עשרות שירים בגרונות צרודים.

במשך חצי שנה התכוננו גנ"עי ישראל ליום הגדול: יום הגדולה. בפקודו והדרכתו של השיריה של רבי-סרן מפקד בסיס האימונים המיקודי של החיל, ובאחריותם של כל קציני הפיקוד, החטיבות והגדודים, התנהלו ההכנות למבצע הגדול ביותר בתולדות גדודי הנוער: מפגן העשור.

על מה שאירע ביום הגדול ועל הצלחתו הגדולה של המפגן, שח"אפילו בהשיגו גם על מפגני יום העצמאות של צה"ל, מדווח אלכס מסיס, כתב "העולם הזה":

תופים מחרישים אוזנים. חצוצרות מצ" ריחות אל-על. "תשע דקות להתחלת המפגן," צחה קריין בקול של מי שבטוח שאין קריין שני לו בכל רחבי התבל הגדנ"עי. באופק, מתחת לחומת בטון, יושבות מאות גדנ"עיות; זו משהו: שתי חטיבות של גדנ"עים, עם דגלים צהובים שחץ וקשת מצוירים באחת מפינותיהם, מתקדמים אל חזית המגרש.

ביגיי ולסקוב מגיעים. אופנועים מלפנים, אופנועים מאחור. מפקד פיקוד הגדנ"ע, סגן-אלוף יוסף גולן, לוחץ את ידיהם. הוא רק מספיק לגמור מלאכה זו ופרשים לבנים מתקדמים לקראתו בקול תרועה. מתוך מכר-נת פתוחה יורד הנשיא. "יחיו" אומרת כתובת-ענק צבעונית. שנוצרה לפתע בידיהן של מאות הגדנ"עיות שבחומת האיצטדיון. שתי מנורות מצוירות משני צידיה. הכל מבוצע במהירות, בתנועות נקיות ומרהיבות להפלא.

התקוה. המפגן מתחיל. **"ברזילי צודק תמיד"** ים של מכ" נסי התעמלות לבנים מצדף את המגרש. "הבנים הבונים" יוצרות הגדנ"עיות שבאופק כרות הערצה לגדנ"עים שעל המגרש. ה"תמורת פוצחת בומר. הגדנ"עיות מניפים את ידיהם לצדדים, למעלה, למטה.

הרכב הצבעים רבי-רושם: כל הגופות שחומים, כל הרגלים מוצקות, כל הידים שריריות וכל השערות שחורות כזפת. "אין כאן אף בלונדי אחד," אומרת דליה נשרי, בטריבוניה הראשית. "צבענו את כולם בשחור," מסביר לה בעלה, דב נשרי, מנהל מחלקת הגדנ"ע במשרד הבטחון.

הבנים לא נשארים לבד זמן רב. קצין החינוך של הגדנ"ע, אפרים ברזילי, שבחדרו תלויה הכרזה הגדולה "ברזילי צודק תמיד," כבר טרח זמן רב על החינוך הדו-מיני בחייל. גדנ"עיות בשחור מסמלות את ה"קידמה בחינוך. חומת הגדנ"עיות מתפעלת: "בנות חייל", אומרת הסיסמה שברקע. הבנים זווים הצידה.

מפגן רגליים. מה אפשר לעשות מרגלי גדנ"עיות? הכלן האלי-סיירים, פירמידות, מעגלים וריבועים. התזמורת מנגנת. ה"גדנ"עיות מתרגלות, הקהל מתפעל והחומה שממול משנה סיסמה: "כולנו יחד!" פקודה זו פקודה. הניצים בלבן מצטרפים לבנות בשחור. המראה נהדר. הקהל מוחא כף, התזמורת מבצירה את הקצב, התרגילים מבוצעים בדייקנות וגדנ"עי הים מתפרצים למגרש, עם גופות חשופים ושושפים וגלגלי הצלה בידיהם. גם הים מולדת, אומרת עתה הסיסמה העצומה שבידי הגדנ"עיות. התתפעלות אחידה. החומה מניחה את הסיסמה, עוברת למחיאות-כף בקצב. האיצי-טיון מצטרף. "אחוי, שנים, שלש, ארבע עם הפעם ביחד כולם, אחוי, שנים, שלוש, ארבע ושוב הפעם כולנו ביחד: יחי גדנ"ע ים."

נרות האריסטוקרטיה. טוב שהאל" הים ברא את הקריין. אחרת מי היה מקריא את התנין יום-יום ובשעות הפנאי גם את פסוקי הקישור במפגן הגדנ"ע?

הקריין, משה חובב מקול ישראל, הוא חברה-מן. הגדנ"עים לומדים לקלוע על מנת לפגוע, הסביר לנו ברצון כשהמוין עם בני 16 עלה על המגרש, רובי שירות ביד.

האריסטוקרטיה באה. נרות עשן אדומים מבשרים את המערכה השלישית. פייפרים משככים מעל האיצטדיון דאונים חדשים. בפייפרים גדנ"עים, בדאונים גם כן. באלו- (המשך בעמוד 8)

Pitralon

פיטרלון

מי גילוח
סחמא וסרעון

פיטרלון

מרחיק פצעים ומונע גרזי עור. הופך את עורך חלק, נקי וגמיש. פיטרלון אינו רק מי גילוח, הוא גם חומר אנטיספטי.

אם כמכונה או סבון אחרי הגילוח פיטרלון

המפיצים היחידים בישראל
חברת נורי ת בע"מ

אשרי
10

דידות יוגרלו
piten kdt
בהגדלת השיכון
המילוחית
חפעל הפיס
הזכיה הקולאה 30,000

שבוע של פרפורי גס

התאה

השבוע פירפר הכדורגל הישראלי את פרפורי-הגטיסה האחרונים שלו. הם לא התגלו על מגרשי הספורט, שם שחקן הכדורגל זה מכבר, אלא על שולחנות ה"דיונים של בתי-משפט העדות-חקירה. בכל מקום שם הוזכר שמו של הכדורגל הוזכרה יחד עמו פרשה של שחיתות ורקבון.

הגילויים המוזעזעים על חרפת טוקיו (העור לם הזה 1081), ששברו את קשר השתיקה הכללי לגבי פרשת בזיון זה, הפנו את תשומת הלב הכללית לכך שמשחקי כדורגל במדינות זרות אינם רק טיול תענוגות של כמה כדורגלנים ועסקנים. כי מה שמתרחש בכדורגל הישראלי אינו מענינם רק של הכדורגלנים, העסקנים וחובבי ספורט זה. זהו ענינו של כל אורח במדינה. כי ספורט הכדורגל, הספורט מספר אחד במדינת ישראל, ראל, הפך מאז קום המדינה לאמצעי ייצוג של המדינה, למעין נושא של מדיניות חוץ המביא את דבר המדינה למקומות ואנשים שאמצעי אחר לא יחזור אליהם. אולם פרשת טוקיו כשלעצמה אינה אלא טיפה בים העכור, עליו שטה ספינת ה"כדורגל הישראלי. טוקיו אינה אלא הקש ששבר את גב הגמל, ושהסב את לב הציבור לפרפורי-הגטיסה האחרונים של ספורט פור פולרי זה.

***

המזכיר שנעלם

בית-הדין העליון של ההתאחדות לכדורגל המשיך בהצגת חקירת הקנר ניות של מכירות משחקי הליגות האחרונים, כשאף אחד משופטי אינו יודע מה היה המוצא מהסכך, נאלץ לדחות את דיוניו לשבועיים. למרות שלכאורה היה בית-דין זה צריך לסיים את חקירותיו תוך זמן מוגבל, כדי לסיים את הקפאון על מגרשי הכדורגל, הוא לא ניגש עד עצם היום הזה אפילו להתחלת חקירותיו. מלבד כמה עורכי יות חמיתות של עזריארה למשחקים, שלא העלו ולא הורידו מאומה, לא מצא בית-דין זה שום הוכחה ממשיית לביום או מכירת משחק, עליה יוכל להסתמך. בישיבה האחרונה, שנערכה ביום החמישי האחרון, לא הופיעו עדים שהוזמנו; עורכי-דין הודיעו בצער שהם עסוקים. ובית-הדין דחה את ישיבתו הבאה לעוד שבועיים.

בבית-המשפט המחוזי, בפני השופט בני-מין כהן, נגולה אותה שעה פרשה אחת מני רבות של מסחר בקבוצות כדורגל זרות. היה זה כאשר הוטיעו ראשוני העדים במשפט סביב ביקורת של קבוצת סאנדר-לנד הבריטית בארץ. הם רק אישרו את גילוי העולם הזה מלפני חצי שנה על שיטות מסחר אלו (העולם הזה 1055). "צריך היה להסתיי מההתאחדות לכדורגל מי מימן את בואה של הקבוצה האנגלית," סיפר העד נחמיה גראף, מעסקני מכבי פתח תקוה. "באופן רשמי מומינה רק אגודה או קבוצת כדורגל מקומית קבוצות זרות לת"חרויות, בעוד שלמעשה עומדים בעלי כסף מאחורי ההומה. כולם ידעו שמרמים ואפילו ההתאחדות — חוץ מגשיאה השופט ד"ר יוסף לאם — ידעה על כך."

באותו מעמד התגלו גם עסקיו הפרטיים של מזכיר ההתאחדות לשעבר, משה וייס, שמעל באימון ובכספים, ניצל את משרתו בהתאחדות במשך שלוש שנים לעסקים פרי-טיים. בידיעתם של חברי הנהלת ההתאחדות, שחלקם אף נהנה מעסקים אלה. וייס, ש"נאלץ להתפטר תמורת הבטחת שתיתק מצד ראשי ההתאחדות, היגר בינתיים מהארץ, נשאר חייב כספים לאישים רבים ואף להתאחדות עצמה.

כל עולם הכדורגל געש כמרקחה. בכל מקום התגלו רדק לילכוך, רקבון ושחיתות. במצב זה היה זה אך טבעי שההתאחדות לכדורגל, בחזור האחרון שלה, תודיע על הפסקת עונת הכדורגל ב"ל ליוני. עד אז לא יחודשו משחקי הליגות, וגם משחקי הגביע לא יגיעו אל סיומם. הכדורגל נכנס למצב של תוהו ובוהו, למעין מתול-שדים שלאיש אין עוד שליטה עליו. איש אינו יודע היכן הוא מחיל וכיצד יש להפסיקו. אותה שעה היו שלושה מתוך קומץ אישיה הפעילים של ההתאחדות לכדורגל טרודים מאוד במסעות תענוגות באירופה, על חשבון ההתאחדות: סגן יושב ראש ההתאחדות צבי (גרישא) פינקלשטיין, ח"